

Frankfurt bé val un llibre

La primera cosa que es veu quan s'arriba a la Fira del Llibre de Frankfurt és una dotzena de parades de llibres de segona mà, semblants a les que es poden trobar a qualsevol fira del llibre de no gaire volada del nostre país. Bastant per sota, doncs, de l'oferta que hi va haver també ara fa uns tres mesos al LiberisLiber de Besalú. Si, a més, tal com vam fer nosaltres, es va a Frankfurt un dels dies que tot el públic pot accedir a la Fira, la segona cosa que crida més l'atenció són els grupets de *frikis* que es passegen pel gran pati central que uneix i separa tots els pavellons: nois i noies disfressats de fades, de vampirs, de monstres de còmic o de qualsevol altre animal real, imaginat o inimaginable. Algunes disfresses serien bastant més difícils de definir. Per descomptat, però, que no en vam veure ni una que tingués cap relació directa amb els llibres o amb la literatura. Tots plegats, *frikis* i vestimenta apuntaven exclusivament cap al pavelló dels còmics. I és que, tal com suposo que deu passar a moltes altres fires, també la de Frankfurt sembla desbordada per aquells que hi van només per distreure's o perquè se'ls vegi, i per aquells altres que sembla que hi van per poder dir sobretot que hi van ser. Just el mateix, doncs, que ara estic escrivint que va fer gent com nosaltres. M'afanyo a escriure malgrat que no hi vam anar a participar a cap acte o a fer cap reunió de negocis. Però hauria estat fàcil. D'actes, en vam veure molts. Se'n deuen fer unes quantes dotzenes diàriament. Jo calculo que, entre badocs, traductors, editors, càrrecs públics, periodistes, passavolants i gent interessada en algun dels escriptors o en algun dels

Llibreteres

Per què deu ser que, descomptant-hi alguns resistents històrics, les llibreries són cada cop menys dels llibreters i més de les llibreteres? Penso en l'Altell, de Banyoles, en el Cucut, de Torroella, en la Siglantana, de la Bisbal, en can Gallissà, de Lloret de Mar... N'hi ha moltes més. I també hi ha més bibliotecàries que bibliotecaris. I lectores que no pas lectors. Però potser encara no hi ha més escriptores que escriptors. Si més no, fins ara.

XAVI ROQUETA

seus llibres, la mitjana d'assistència no era gens diferent de les presentacions que es fan a tants altres llocs. Però tampoc no eren millors, ni tenien gaire més glamur. I de reunions de negocis, a Frankfurt, n'hi ha un fotimer perquè, si no, ja em direu què anirien a fer-hi algunes persones.

Però, a nosaltres, la Fira va agradar-nos perquè ens va permetre entrar en contacte amb moltes literatures i amb moltíssims editors. I perquè ens va permetre saber que, ben mirat, no cal haver concertat una cita anticipadament. Tothom té ganes que t'hi posis en contacte perquè tothom té ganes que els seus llibres es venguin. I si no hi ha reunió prèvia és el mateix, perquè no hi ha catàleg que no contingui mòbils o correus d'Internet amb els quals poder contactar més tard. Més enllà, doncs, d'aquesta fira de vanitats que no hauria de ser mai el món i tampoc la Fira del Llibre de Frankfurt, també va agradar-nos anar-hi perquè vam comprovar que la literatura catalana té el mateix nivell que tantes altres literatures mitjanes d'aquest continent. Com la danesa o la romanesa o les nòrdiques. També –ai!– quasi com l'espanyola, si hi descomptem les literatures sud-americanes. I Brasil, que era la literatura convidada, no hi destacava pas gaire més. I, finalment, ens va sorprendre veure que, d'autors gironins a Frankfurt, ben pocs. Javier Cercas, que és gironí a la seva manera. I en té tot el dret. Com qualsevol de nosaltres. I un llibre de Fañanàs que va d'una bruixa i d'una catedral. Res més. Potser no cal ni que els digui quin llibre era.